

El finançament de la recerca arqueològica a Catalunya

Resulta d'una obvietat quasi ofensiva justificar la importància del finançament per al desenvolupament de la recerca arqueològica, però la veritat és que la complexa evolució de la disciplina (nous actors, creixement exponencial de l'arqueologia de gestió, insuficiència dels recursos i fonts tradicionals de la recerca bàsica, manca de fórmules capaces de rendibilitzar científicament les anomenades urgències, confusa situació entre les direccions generals del Patrimoni Cultural i de Recerca...) i la repercussió de l'actual escenari econòmic (crisi del totxo, debat sobre el model de finançament, retallades pressupostàries...) sobre les polítiques governamentals en àmbits com la cultura, el patrimoni o la recerca, el fan encara més oportú i, ens atreviríem a dir que necessari.

La consolidació dels dos grans instituts de recerca (IPHES, ICAC), les convocatòries d'ajuts als grups de recerca com SGR-DGR (2005 i 2009) i EXCAVA2006, altres iniciatives de l'AGAUR i la subvenció de projectes homologats pel Ministerio de Educación y Ciencia, així com la creixent tendència dels investigadors i de les investigadores a desenvolupar estratègies de R+D+I, vinculant el finançament de la recerca bàsica a l'aplicada i, fins i tot, a la prestació de serveis i associant la recerca pura i dura als projectes de recuperació del patrimoni i presentació al públic, són elements positius que expliquen l'increment de la investigació arqueològica, però no amaguen una situació crítica. L'arqueologia catalana ha perdut el lloc privilegiat que

ocupava i fa temps que ha deixat de ser referència en el marc de l'Estat. No toca ara aprofundir en el perquè, però per començar resulta evident la superior inversió en patrimoni o les iniciatives legislatives desenvolupades en altres comunitats autòniques, que reflecteixen directament una major confiança de les respectives administracions en les polítiques públiques i en les potencialitats del patrimoni arqueològic com a recurs sociocultural i econòmic.

El lector o la lectora trobarà en el dossier aportacions ben diferents pel que fa a l'autoria, l'enfocament i les opinions defensades, o pel que fa a l'àmbit tractat i l'ambició o amplitud del plantejament, etc., però totes elles centrades en aspectes del finançament de la recerca arqueològica al nostre país. El Consell de Redacció va decidir, ara fa dos anys, programar aquest dossier coincidint en el temps amb l'inici del debat promogut pel Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació i la Direcció General de Patrimoni Cultural. El procés ha culminat fa uns mesos amb la presentació del pla d'acció integral de govern (PAI) inspirat pel Pla Integral d'Arqueologia de Catalunya (PIACAT); el text complet es pot consultar a <www.piacat.cat/pai.html>. En la mesura que el PIACAT-PAI vol determinar l'arqueologia catalana dels propers anys, ens ha semblat oportú incorporar també al dossier una ressenya sobre el procés d'elaboració, els documents resultants i el pla d'acció del Departament.